

Olvasói vélemény:

Dr. Szabadi Béla: A HÁLÓ és a BILINCS ÉS PÓRÁZ c. könyvéről

Aki ért valamit a politikához, jártas az elmúlt 64 év hazai történelmében; az előtt nem lehet kétséges, hogy e két könyvben a *Dr. Torgyán József vezette Kiszgazdapártnak a FIDESZ részéről előre megtervezett felszámolása* bontakozik ki: Dr. Szabadi Béla volt politikai államtitkár személyes meghurcolásán keresztül. Kezdve a *KEHI vizsgálódásoktól*, a megrendelt és a minisztériumi intrikák sugallta *Boros Imre féle* személyre szóló feljelentésen, főügyési „*alapos gyanún*” át, egészen a *Gyorskocsi utcáig*. Mindez az érdekek legfelsőbb szintjén.

A Rákosi-korszak módszerei sorra köszönnek vissza, azt gondoltuk, hogy azok már régen a múlté. Döbbenetes, hogy ebben az országban szinte semmi sem történt¹ a valódi rendszerváltoztatás érdekében. Hiába az Alkotmány (sebtiben összetákol) változtatása, ha a pártállami apparátus, a nomenklatúra és a „*belső hálózatok*” lényegileg érintetlenek maradtak. Márpedig ezek felszámolása nélkül minden *állítólagos változás* csak a deklaráció szintjén jelenik meg – mind a mai napig.

Egy valódi parlamenti demokráciában ilyesmi egyszerűen nem történhetett volna meg. Sem a meggyanúsítás, sem a média ilyen mérvű (alattomos és megrendelt) támadása. Ezekben látom a szerző meghurcolásának valódi hátterét, de az akkori miniszterelnök súlyos felelősségét is, aki megengedte ezt a koncepciók büntetőeljárását kormánya államtitkárával szemben, mellőzve még a kötelező kormánybizottsági vizsgálatot is, amely nélkül minden további intézkedés eleve jogellenes volt. Kezdve a mentelmi jog felfüggesztésétől. Egy *független* igazságszolgáltatás azonban mindenképpen állj-t parancsolt volna ennek az átokfutásnak, sőt súlyos kártérítéseket szabott volna ki a média ellen, a minden alapot nélkülöző mocskolódásaik és szándékos hangulatkeltéseik (cikkek, riportok, betelefonálós műsorok stb.) miatt. Ha az igazságszolgáltatás valóban független lenne!

Erről azonban szó sincs. Sőt még arra sem képes, hogy nyolc év elteltével *ejtse* az eleve képtelen vádakat. Ergo, még ma is komoly veszély fenyegetheti azokat, akik a kormányzati munka területén dolgoznak, és annak ellenére is, hogy átgondolt, felelős és a feletteseik² részéről sem kifogásolt döntéseket hoztak.

Az elszenvedett meghurcolások ellenére, a szerző tárgyilagosan írja le azt a „gépezetet”, amely a mai napig is (64 éve szinte változatlanul) üzemel ebben az országban, rendre lehetetlenné téve a korhoz is igazodó kibontakozást. Akár a gazdasági életet, akár a jogállamiságot nézzük.

E két könyv egyben kordokumentum is, mert beavatja az olvasót a politikai intrikák és háttéralkuk szövevényes világába, bemutatva azt a „*hálót*”, amely önként sohasem tárulna fel az

¹ Leszámítva a Szovjet Hadsereg kivonulását, a Munkásőrség megszüntetését, a pártalapítás engedélyezését, és a társasági törvény elfogadását, >>>> a *közvagyron széthordását*, ... no, és „*jó okkal*” a halálbüntetés eltörlését.

² Szerző esetében: miniszter, miniszterelnök

átlagember előtt, aki ezt megismerve, közelebb kerülhet mindennapjai valóságához is. Jobban megértheti; miért nem tud - húsz évvel az un. *rendszerátalakítás* után sem - az ország *egyről a kettőre jutni*.

A történelmi háttér - és a kényszerű börtönélet - érdekfeszítő, kuriózumokat sem nélkülöző, részletes leírásával, a szerző rávilágít arra a párhuzamra is, amely a Kisgazdapárt szándékos felszámolását eredményezte 1947, illetve 2001 után, – kísértetiesen megismételve az akkori koncepciók eljárásokat.

Mindezeket közérthetően és igényesen megírva kapja kézhez az olvasó, a jogtalan eljárás ellenére indulatmentesen, sőt az esetenként felbukkanó empátiát még külön is megemlítve.

Vecsés, 2009. június 11.

Nagy Mátyás